

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

beløb, der er i behold af denne, og herefter på ny bringe aktiekapitalen op på den oprindelige størrelse. Saneringen kan altså ikke gennemføres derved, at selskabet uden nedskrivning foretager en almindelig kapitalforhøjelse, idet denne blot bevirker, at aktiver og passiver forøges med samme beløb, men uden at underskuddet derved bringes ud af verden. Lykkes det ikke at tilvejebringe tilstrækkelig ny kapital til opskrivning af aktiekapitalen til den oprindelige størrelse, kan selskabet dog fortsætte, såfremt den anmeldte aktiekapital nedskrives til det beløb, der svarer til summen af den gamle nedskrevne aktiekapital og den nytegnede kapital. Det er dog under alle omstændigheder en forudsætning for selskabets fortsatte beståen, at aktiekapitalen ikke derved kommer ned under det i loven foreskrevne mindste beløb på 10 000 kr.

Som nævnt i bemærkningerne er det endvidere en selvfølge, at underskuddet også kan bringes ud af verden derved, at selskabets kreditorer helt eller delvis eftergiver deres fordringer mod selskabet eller eventuelt ved vederlagsfrit indskud i selskabet, men man har ikke fundet det påkrævet i forslaget at anføre disse mere teoretiske muligheder.

Såfremt en sanering som angivet ikke kan gennemføres, skal selskabet opløses ved likvidation. Selskabets bestyrelse skal da stille forslag herom på generalforsamlingen, men bliver forslaget ikke vedtaget, skal dette indberettes til overregistrator, som da foranlediger selskabet opløst ved skifterettens foranstaltning efter reglerne i aktieselskabslovens § 62.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Loven blev sidst forlænget ved lov af 14. december 1955 og fik gyldighed til udgangen af indeværende kalenderår. Der blev dengang foretaget enkelte ændringer i loven, specielt med henblik på at give adgang til at indbringe ankenævnets afgørelser for dom-

stolene, men i øvrigt gav behandlingen som ved tidligere lejligheder det resultat, at loven i det store og hele blev forlænget uændret.

Vi har ofte her i tinget drøftet spørgsmålet om betimeligheden af mere principielle ændringer i lovens bestemmelser, uden at drøftelserne har ført til større ændringer. Jeg finder, at det resultat, som regeringen og tingets flertal er nået til, under de foreliggende forhold er rigtigt. Vareforsyningsloven har vist sig i den nuværende form at være et godt grundlag for administrationen og danner ikke nogen hindring for afviklingen af de bestående ekstraordinære foranstaltninger i det omfang og det tempo, som forholdene tillader dette.

Man kunne naturligvis spørge, om man ikke nu kunne slippe helt af med loven. Spørgsmålet forekommer mig let at besvare. Nationalbankens valutaopgørelse viste medio denne måned en gæld på ca. 230 mill. kr. Selv om dette tal er udtryk for en forbedring i valutastillingen på ca. 225 mill. kr. siden midten af 1955, da virkningen af de valutasanerende forholdsregler begyndte at vise sig, er vor valutastilling i dag dog en sådan, at vi ikke kan undvære vareforsyningsloven. Vi har brug for loven som et led i vor valutapolitik, så længe vi ikke har større valutarisk styrke, end vi nu har. Jeg behøver næppe at understrege, at forholdene ude i verden fortsat er præget af en usikkerhed, som ikke kan undgå at indvirke på vore forhold.

Afviklingen af restriktionerne inden for vareforsyningslovens rammer skrider frem i det omfang, det er økonomisk forsvarligt. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne den udvidelse af liberaliseringen, som har fundet sted, siden loven sidst var til behandling her i tinget. De ærede medlemmer vil huske, at vi den 26. marts i år overførte til den regionale friliste de tekstilvarer, som hidtil har været under deponeringsordningen, hvilket medførte, at liberaliseringsprocenten over for OEEC-landene steg fra 78 til 85, beregnet på grundlag af importen i 1948. Liberaliseringen over for dollarområdet udgør 55 pct. på grundlag af importen i 1953. Her er der ikke sket nogen ændring, siden vareforsyningsloven sidst var til behandling i tinget. På et enkelt område, nemlig for svesker og